

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudkyň JUDr. Markéty Čermínové a JUDr. Renaty Hertlové v právní věci

žalobkyně: **R. H.**, narozená xxx
bytem xxx, xxx xxx xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Vladislavou Hanákovou, Ph.D.
sídlem Nám. Dr. Tyrše 56, 257 65 Čechtice

proti
žalované: **Rezidence Kladno s.r.o.**, IČO 07429703
sídlem Seifertova 499/59, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Kucharičem
sídlem Plaská 623/5, 150 00 Praha 5

o zaplacení 548 750,03 Kč s příslušenstvím

k odvolání účastnic proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 25. října 2024,
č. j. 24 C 145/2024-136

takto:

- I. Řízení o odvolání žalované se zastavuje.
- II. Rozsudek soudu I. stupně se v zamítavém výroku o věci samé a ve výroku o náhradě nákladů řízení **potvrzuje**.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů odvolacího řízení 23 340,57 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky JUDr. Vladislavy Hanákové, Ph.D.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uznal soud I. stupně žalovanou povinnou zaplatit žalobkyni 451 249,97 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 19.9.2023 do zaplacení a na náhradu nákladů řízení 68 038 Kč, žalobu ohledně 97 500,06 Kč s příslušenstvím zamítl a rozhodl o vrácení přeplatku na soudním poplatku žalobkyni. Žalobkyně se domáhala na žalované uvedené částky z titulu dluhu z poskytnutého úvěru úvěrovou smlouvou ze dne 24.8.2022. Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s obranou, že úvěrovou smlouvu uzavřela jako další věřitel společnost NEBANKA s.r.o., nyní Investcrown s.r.o., která je podle dohody o vypořádání, uzavřené se žalobkyní dne 23.8.2022, výlučně oprávněna k vymáhání pohledávek podle této smlouvy a nárok u žalované již uplatnila.
2. Soud I. stupně na základě skutkových zjištění, popsanych v odstavcích 4. až 12. rozsudku, posoudil nárok žalobkyně podle §§ 1877, 580 odst. 1, 588 a 2991 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o.z.). Dovedl, že všechny účastnicemi a společností Investcrown s.r.o. sjednané smlouvy (úvěrová smlouvy, rámcová smlouva ze dne 23.8.2022, dohoda o vypořádání) tvoří ucelené právní jednání, vedené jediným záměrem, jímž bylo financování projektu žalovaného žalobkyní prostřednictvím platformy zřízené a vedené společností Investcrown s.r.o. Smlouva o úvěru ze dne 24.8.2022 nesplňuje podstatné náležitosti ve smyslu § 2395 o.z., neboť jedinou osobou, která fakticky poskytla finanční prostředky ve výši 500 000 Kč žalované byla žalobkyně, Investcrown s.r.o. coby „věřitel“ žalované žádné vlastní prostředky neposkytla. Rozporná se zákonem ve smyslu § 1877 o.z. je i dohoda o vypořádání, jejímž jediným následkem je, že zbavuje žalobkyni v případě prodlení žalovaného právní možnosti domoci se své pohledávky. Soud I. stupně dospěl k závěru, že veškerá tato navzájem provázána smluvní ujednání jsou pro rozpor se zákonem i dobrými mravy absolutně neplatné podle § 588 o.z. ve spojení s 580 o.z. a žalobkyně má nárok na vrácení poskytnutého plnění z titulu bezdůvodného obohacení podle § 2991 a násl. o.z. Žalobkyni proto po odečtení poskytnutého plnění žalované ve výši 48 750,03 Kč přiznal částku 451 249,97 Kč s úrokem z prodlení podle § 1970 o. z. ve výši, dané nařízením vlády č. 351/2013 Sb., ode dne následujícího po marném uplynutí 7 denní lhůty k plnění dle výzvy k plnění, doručené jí 11. 9. 2023. Ohledně 97 500,06 Kč, jež měla představovat smluvní úrok podle úvěrové smlouvy, žalobu zamítl s poukazem na závěr o neplatnosti smlouvy o úvěru. Procesně úspěšnější žalobkyni přiznal podle § 142 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.) poměrnou náhradu nákladů řízení ve specifikaci, popsané v odstavci 31. rozsudku.
3. Proti tomuto rozsudku podaly obě účastnice včasné odvolání. Žalovaná v odvolání proti vyhovujícímu výroku rozsudku zdůrazňovala princip preference platnosti právního jednání a autonomie vůle smluvních stran, dovozovala, že úvěrová smlouva ob stojí samostatně jako platná smlouva s poukazem na to, že Investcrown s.r.o. vykonal právo aktivního předstihu podle § 1877 o.z. Navrhla, aby odvolací soud napadený výrok rozsudku spolu s výrokem o náhradě nákladů řízení zrušil a věc vrátil v tomto rozsahu soudu I. stupně k dalšímu řízení. K odvolání se žalobkyně vyjádřila tak, že poukázala na personální propojení žalované a Investcrown s.r.o. osobou Ing. L. S. a na obstrukční kroky uvedené společnosti v exekuci s cílem znemožnit jí vymožení pohledávky na žalované a dovozovala, že jednání žalované je v rozporu s dobrými mravy. Žalovaná vzala své odvolání zpět předtím, než mohl odvolací soud přistoupit k jeho projednání, odvolacímu soudu proto nezbylo než podle § 207 odst. 2 o.s.ř. řízení o jejím odvolání zastavit. Právní moc vyhovujícího výroku napadeného rozsudku tak podle § 222 odst. 1 o.s.ř. nastala, jako kdyby k podání odvolání nedošlo.
4. Žalobkyně se odvolala proti zamítavému výroku rozsudku a akcesorickému výroku o náhradě nákladů řízení. Zdůraznila své postavení spotřebitelky a pravidlo výkladu smluvního ujednání pro spotřebitele příznivějšího, podle něhož by jí měl být přiznán požadovaný smluvní úrok a splátky

ve výši 48 750,03 měl soud I. stupně považovat za splátky úroku, nikoliv jistiny. Argumentovala dále tím, že žalovaná disponovala jejími prostředky od 23.8.2022 do 18.9.2023 více než jeden rok a proto by jí měla nejméně částka 80 547,95 Kč, o kterou se žalovaná bezdůvodně obohatila, náležet z titulu zákonného úroku z prodlení. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve zamítavém výroku změnil, žalobě vyhověl a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

5. Z odvolání žalobkyně se podává odvolací důvod ve smyslu § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. Odvolací soud proto z jeho podnětu přezkoumal zamítavý výrok rozsudku soudu I. stupně s výrokem o náhradě nákladů řízení, včetně předcházejícího řízení, v intencích § 212, § 212a o. s. ř., odvolání však opodstatněným neshledal. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu I. stupně, že všechny jím popsané navzájem provázané smlouvy, včetně úvěrové smlouvy ze dne 24.8.2022, jsou podle §§ 580 odst. 1 a 588 o.z. absolutně neplatné pro rozpor se zákonem a s dobrými mravy z důvodu jím správně dovozených a v tomto směru lze zcela odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku v odstavcích 24 až 28 rozsudku. Soud I. stupně tak správně uzavřel, že žalobkyně má právo na vydání zbývajících žalovaným dosud nevráceného plnění z titulu bezdůvodného obohacení podle § 2991 o.z. Je-li úvěrová smlouva neplatná, nemůže se žalobkyně právem domáhat v ní sjednaných smluvních úroků a poukaz na výklad smluvních ujednání ve prospěch spotřebitele je irelevantní, neboť na smlouvy se v jejich obsahu a určení práv a povinností smluvních účastníků hledí, jako kdyby nikdy uzavřeny nebyly. Konstrukci nároku na částku 80 547,95 Kč z titulu úroku z prodlení uplatnila žalobkyně teprve v odvolacím řízení a představuje tak nový nárok, jehož uplatnění není v odvolacím řízení podle § 216 odst. 2 o.s.ř. přípustné. Toto tvrzení je proto nezpůsobilým odvolacím důvodem, s odhlédnutím od toho však odvolací soud poznamenává, že nárok na úrok z prodlení s vydáním bezdůvodného obohacení mohl žalobkyni ve smyslu § 1958 odst. 2 o.z. ve spojení s § 1970 o.z. vzniknout až poté, co žalovanou vyzvala k plnění (výzvou ze dne 11.9.2023). Tento nárok byl žalobkyni vyhovujícím výrokem rozsudku přiznán (odstavce 12 a 29 rozsudku).
6. Z popsaných důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v zamítavém výroku o věci samé v rovněž správném výroku o náhradě nákladů řízení podle § 219 o. s. ř. potvrdil. V odvolacím řízení byly účastnice s ohledem na zpětvzetí odvolání žalované ohledně částky 451 249,97 Kč s příslušenstvím a neúspěch žalobkyně s odvoláním do zamítavého výroku v částce 97 500,06 Kč s příslušenstvím procesně úspěšné ve stejném poměru jako před soudem I. stupně. Žalobkyně má proto podle § 142 odst. 2 ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 64,4 %. Náhradu představuje odměna advokátky podle § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) za dva úkony právní služby (podání odvolání a vyjádření k odvolání žalované) z předmětu řízení 548 750,03 Kč, po 10 500 Kč a za jeden úkon právní služby (účast u jednání odvolacího soudu) z předmětu řízení 97 500,06 Kč ve výši 5 020 Kč s paušální náhradou hotových výdajů za tři úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, náhrada za promeškaný čas na cestě z místa sídla advokátky (Čechovice) k odvolacímu soudu a zpět v rozsahu 8 půlhodin po 150 Kč (celkem 1 200 Kč), náhrada cestovného za cestu osobním automobilem při průměrné spotřebě 5,43 l nafty/100 km v délce trasy 180 km se základní náhradou 5,80 Kč / 1 km, při ceně nafty 34,70 Kč / litr podle vyhl. č. 475/2024 Sb. (o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025) v celkové výši 1 383 Kč a 21 % náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 6 290,13 Kč. Z celkové částky 36 243,13 Kč činí 64,4 %, tedy v částce 23 340,57 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je za podmínek § 237 o.s.ř. přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 27. března 2025

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu